

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2SŽ/28/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010172
Dátum vydania rozhodnutia:	04.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010172.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mýtna č. 1, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou Procházka & partners, spol. s r.o., so sídlom Búdková 4, Bratislava, proti odporcovi Rade pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova č. 8, P.O.Box 155, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu správneho orgánu č. RP/86/2011 zo dňa 4.7.2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/86/2011 zo dňa 4.7.2011 **z r u š u j e a** vec **v r a c i a** odporcovi na ďalšie konanie.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 475,93 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa advokátska kancelária Procházka & partners, spol. s r.o. so sídlom v Bratislave, Búdkova 4, v lehote 3 dní.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 9.9.2009 tým, že dňa 9.9.2009 o cca 05.03 hod. odvysielal na svojom programovom okruhu Rádio Slovensko v rámci programu Z Terchovej naživo informácie o slovenskom filme Jánošík - Pravdivá história, cit.:

„5:03:20 „Juchú, Janíček zbojníček, samopašné dieťa, kebys bou nezbýjal, nemučili by ťa. Príjemné dobré ráno priamo z Terchovej. No ja som teraz neviem či v múzeu, alebo v klasickom dome z čias Jura Jánošíka a jeho hôrných chlapcov. Za mnou sedí priadka, nie zlatá, nie rozprávková, ale drevená, je to tkáčsky stav, ale ako mi Terchovci povedali, sú to krosná tak po ich. Pozerám sa na rôzne výrobky ľudovej tradície a vyzerá to tu veľmi autenticky, tešíme sa všetci, ktorí sme dorazili do Terchovej a urobili sme si také vysunuté pracovisko naše tu v kolibke, v múzeu Jánošíkovom priamo v Terchovej už nasávame tú atmosféru klasickú Jánošíka, ktorá sa verím prenesie aj na filmové plátno, pretože zajtra je celoslovenská premiéra aktuálneho nového filmu o Jánošíkovi a tak práve preto sme tu, aby sme informovali o tom, ako bude vyzeráť ten filmový Jánošík a ako asi vyzeral kedysi ten minulý. Ty máš akú predstavu Barbarka o Jánošíkovi?“

„Teraz budeme čakať, ako bude vyzerat' Jánošík aktuálny režisérky Agnieszky Hollandovej, a ktorého teda stvárnilí aktuálni súčasní mladí herci, ale v historickom kalendári dajme slovo a prenesme sa do šesťdesiatych rokov a oslovme vtedajšieho dobového Jánošíka, ktorého hral František Kuchta.“

5:08:00 Jingle - na hudobnom podklade použité repliky z filmu Jánošík - Pravdivá história:

Mužský hlas: „Čo sú to stále za reči?“

Iný mužský hlas: „O Jánošíkovi.“

Mužský hlas: „Čo to má znamenať?“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“ (z traileru k filmu Jánošík - Pravdivá história)

5:24:28 Roman Bomboš: „Počúvate vysielanie Rádia Slovensko priamo z Terchovej no a keď sa toľko rozprávame o hŕnom chlapcovi Jánošíkovi, tak treba spomenúť aj to, že podobne ako Jánošíkovské peripetie, tak veľké kľukaté a dlhé chodníčky mal aj aktuálny film, ktorého celoslovenskú premiéru si mnohí zajtra určite nenechajú ujst', no a keď sme pri filme a pri tom, že nenechať ujst', tak dnes budete mať možnosť dokonca aj vyhrať dve vstupenky na predstavenie, na nové filmové spracovanie o Jánošíkovi. Scenáristkou filmu je Eva Borušovičová, s ktorou som sa stretol, porozprával a tak som sa aj zaujímal, že kedy vlastne Eva začala pátrať po hŕnom chlapcovi.“

Eva Borušovičová: „Pátrať po skutočnom Jánošíkovi som začala ešte ako dieťa, keď som si v obvodnej knižnici v Bratislave Dúbravke požičala o ňom prvú knihu. Tam som sa dozvedela, že pravda by mohla byť inde, než v legende. To ma odjakživa zaujímal, ten rozpor medzi oficiálnou a pravdivou verziou. Bol naozaj hrdinom? Rozumeli by sme jeho pohnútkam? A čo vlastne chcel? A prečo akurát jeho Slováci povýšili medzi nesmrteľných? Keď som potom študovala na Vysokéj škole múzických umení scenáristiku, rozhodla som sa napísať o jeho skutočnom živote scenár. Pátrala som, hľadala, čítala a tak vznikol základ scenára filmu Pravdivá história o Jurovi Jánošíkovi a Tomášovi Uhorčíkovi. Scenár Jánošíka som začala písať v čase, keď som ešte len plánovala stať sa režisérkou. Je pravda, že keď sa už začala príprava nakrúcania, bola by som schopná urobiť ho aj ja, je však otázne, či by moje meno presvedčilo toľko investorov, a či by sa zozbieralo toľko peňazí, koľko je na podobný projekt treba. A bol by to aj trochu iný Jánošík, keby som ho režírovala ja, túto tému neriešim. Raz a navždy som si to pre seba uzatvorila vtedy, keď som ten scenár odovzdala Agnieszke, s vedomím toho, že jej môžem dôverovať.“

Jingle

Ženský hlas: „Nebudem farárovi pchať peniaze za to, aby na decko trochu vody vylial.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“ (z traileru k filmu Jánošík - Pravdivá história)

5:30:50 Jingle

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

5:34:22 Jingle

Mužský hlas (Robo Roth - hlas Jánošíka): „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine a nikdy ju nezradím.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

5:38:55 Roman Bomboš: „Kde všade ste videli Jánošíka vy, kde ste sa s ním stretli? To chceme dnes ráno vedieť. Ak sa zapojíte do dnešnej hry, tak môžete vyhrať tričká s Jánošíkom a môžete sa s ním stretávať pravidelne, dokonca ho nosiť na hrudi. Tričko samozrejme s novým Jánošíkom, ktorého sme pred chvíľou počuli, s Váškom Jiráčkom. Okrem toho dnes súťažíte aj o knihu Evy Borušovičovej, vlastne kompletný scenár k novému filmu môžete získať.“

5:50:23 Jingle

Mužský hlas: „A nezabudnite, s kým ste sa stretli. S Jánošíkom a s jeho zbojníkmi.“ (z filmu Jánošík -

Pravdivá história)

6:00:00 Jingel

Ženský hlas: „Čože tak zrazu doma v Terchovej ty potvora jedna?“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

6:05:30 Jingel

Mužský hlas: „A nezabudnite, s kým ste sa stretli. S Jánošíkom.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snád' Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

6:10:26 Jingel

Ženský hlas: „Nebudem farárovi pchať peniaze za to, aby na decko trochu vody vylial.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snád' Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

6:35:35 Jingel Ženský hlas: „Kto by chcel vyššiu ženu než je sám? Nikto, a tu sa len malí chlapi rodia.“
(z filmu Jánošík - Pravdivá história)

6:39:40 „Dnes vysielame z Terchovej a spomíname často nie len Jánošíka, ale aj film Jánošík Pravdivá história, ktorý bude mať zajtra celoslovenskú premiéru. Ten vznikol za celkovo 90 filmovacích dní, filmovalo sa na slovenskej aj na poľskej strane Tatier, v Terchovej, v Pieninách, v Podhalí a na Spiši, no a čo je zaujímavé, tak 6 rokov od prvej klapky až po dokončenie, tak to robí z Jánošíka vôbec najdlhšie nakrúcaný slovenský film. V hlavnej úlohe Jánošíka, už sme ho dnes počuli, môžete vidieť českého herca Václava Jiráčka, ale vo filme takmer rovnakú dôležitú úlohu má aj herec Ivan Martinka, absolvent bábkohereckva bratislavskej VŠMU, ktorý hrá Tomáša Uhorčíka. No a ako on videl svoju historickú postavu?“

Ivan Martinka: „Tomáš Uhorčík je druhá hlavná postava vo filme. Bol to ostrieľaný zbojník, ktorý zbíjal vlastne už od ranej mladosti. V čase keď zlákal Jánošíka na vstup do družiny mal za sebou takmer 9 rokov zbíjania. Mne sa už v scenári páčila charakteristika oboch postáv, to kamarátstvo a vlastne také zvláštne napätie medzi nimi. Uhorčík a Jánošík sa stále tak vzájomne ovplyvňujú, je medzi nimi možno by sme mohli povedať osudový vzťah. Uhorčík vlastne Jánošíka do všetkého zatiahol, Jánošík nechcel zbíjať, on sa tomu bránil, ale Tomáš bol neodbytný. Uhorčík bol taký mohli by sme povedať jednoduchší človek, je to vlastne taký chalan z ulice, ktorý sa dokáže s každým dohodnúť, prispôbiť komunikáciu, zahrať správne na ľudí, no a Juro, ten akoby mal o koliesko viac, je to skôr mĺkvy introvert, no a nakoniec Uhorčík akoby cítil zodpovednosť za tragický Jurov osud. Postava Uhorčíka je inak pre mňa veľmi zaujímavá aj tou jeho osobnou líniou, on zakaždým hľadá, čo ďalej so životom, a ten jeho život, ten je taký jemne pochmúrny, magický a zároveň dobrodružný s príchut'ou divadelného predstavenia. Je to vlastne taký tanec na ostrí noža s úsmevom na perách za každých okolností.“

Jingel

Mužský hlas: „Pretože prítomný Juro Jánošík pred dvoma rokmi dal sa na zboj, má byť na hák na ľavom boku napichnutý, a tak na príklad mnohých zločincov zavesený.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

7:16:00 Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snád' Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

7:20:10 Jingel

Mužský hlas: „A nezabudnite s kým ste sa stretli. S Jánošíkom.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snád' Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

7:24:00 Jingel

Mužský hlas: „Čo sú to stále za reči?“

Iný mužský hlas: „O Jánošíkovi.“

Mužský hlas: „Čo to má znamenať?“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

7:30:50 Roman Bomboš: „A vy môžete takisto už od zajtra vidieť film o Jánošíkovi, pretože aj o ňom sa dnes ráno rozprávame, zajtra je celoslovenská premiéra. No a teraz jeden z vás, ktorý sa k nám čo najrýchlejšie dotelefonuje, bude mať možnosť vyhrať dve vstupenky na filmové predstavenie a to dokonca podľa toho, kde býva, kde to bude mať najbližšie. 0252444433 je naše telefónne číslo, prvý, ktorý sa dotelefonuje, získa dve vstupenky na nového filmového Jánošíka, myslím si, že nebudeme zbíjať, naopak, budeme rozdávať a ak sa k nám dotelefonujete, tak môžete Jánošíka aj vidieť.“

7:38:20 Roman Bomboš: „My teraz dáme priestor Aničke, aby nám povedala, ako sa jej páči ten súčasný Jánošík, Táňa Pauhofová si ju totiž zahrala vo filme.“

Táňa Pauhofová: „Mne sa Vašek ako Jánošík veľmi páči a myslím si, že bude výborný Jánošík. Ja som nemala ani na chvíľu pochybnosť, je pravda že poznáme filmy naše staré Jánošíka, kde tie hlavné predstavitelia vyzerajú trochu inak, ale o to mne to prišlo zaujímavejšie, že Vašek pôsobí tak krehko, alebo tak jemne, ale pritom má v sebe neuveriteľnú charizmu a veľkú vnútornú silu, ktorú podľa mňa Jánošík takto mohol mať.“

7:51:45 Jingle

Ženský hlas: „Kto by chcel vyššiu ženu než je sám? Nikto, a tu sa len malí chlapi rodia.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

8:00:00 Jingle

Ženský hlas: „Čože tak zrazu doma v Terchovej ty potvora jedna?“

Jingle

Mužský hlas: „A nezabudnite s kým ste sa stretli. S Jánošíkom.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

8:22:00 Jingle

Mužský hlas: „Čo sú to stále za reči?“

Iný mužský hlas: „O Jánošíkovi.“

Mužský hlas: „Čo to má znamenať?“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

8:53:00 Jingle

Mužský hlas: „Pretože prítomný Juro Jánošík pred dvoma rokmi dal sa na zboj, má byť na hák na ľavom boku napichnutý, a tak na príklad mnohých zločincov zavesený.“

9:04:50 Jingle

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Jingle

Mužský hlas (Robo Roth - hlas Jánošíka): „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine a nikdy ju nezhodím.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

9:12:00 Martin Hilek uvádza príspevok o tom, či má dnes Jánošík svojho pokračovateľa. Respondenti odpovedajú, či by ich zarmútilo, keby zistili, že Jánošík v skutočnosti neexistoval. Ako si predstavujú Jánošíka.

Redaktor sa pýta respondentky, či videla filmy o Jánošíkovi. Redaktor: „A teraz čo bude tá najnovšia (verzia - pozn. J.V.), pôjdete si pozrieť?“ Respondentka: „Samozrejme, ak to pekne spracujú, tak to sa dá pozerat' stále.“

9:15:13 Jingle

Uhorčík (herec Ivan Martinka): „Myslel som si, že pôjdeš so mnou na jar zbíjať.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Jánošík (herec Robo Roth): Sľúbil som sa za valacha.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Uhorčík (Ivan Martinka): „Ale na to je ťa škoda Juro.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“ (z traileru k filmu Jánošík - Pravdivá história)

9:17:40 Jinglel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Jánošík (Robo Roth): „Ako sa máš Anička?“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Anička (Táňa Pauhofová): „Budem sa vydávať.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Jánošík (Robo Roth): „Veľa šťastia, Anička.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“ (z traileru k filmu Jánošík - Pravdivá história)

9:31:48 Jinglel

Mužský hlas: „Takých ako ty by bolo. Nazbýjaš si, pošpásuješ, vrátiš sa domov. Kto sa o tebe dozvie? Nikto!“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

9:38:50 Jinglel

Ženský hlas: „Kto by chcel vyššiu ženu než je sám? Nikto, a tu sa len malí chlapi rodia.“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

10:00:00 Jinglel

Ženský hlas: „Čože tak zrazu doma v Terchovej ty potvora jedna?“

Mužský hlas: „A nezabudnite s kým ste sa stretli. S Jánošíkom.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

10:20:33 Jinglel

Ženský hlas: „Nebudem farárovi pchať peniaze za to, aby na decko trochu vody vylial.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

10:30:00 Jinglel

Ženský hlas: „Čože tak zrazu doma v Terchovej ty potvora jedna?“

10:32:34 Jinglel

Mužský hlas: „A nezabudnite, s kým ste sa stretli. S Jánošíkom.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

10:36:19 Jinglel

Ženský hlas: „Nebudem farárovi pchať peniaze za to, aby na decko trochu vody vylial.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

10:44:45 Jinglel

Ženský hlas: „Zbojníci idú, Jánošík.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

10:49:50 Martin Hílek: „Už zajtra môžu všetci vidieť nový film, Jánošík - Pravdivá história, ktorý aj sama režisérka Agnieszka Holland vsadila do prostredia, ktoré sa s Jánošíkom spája, no a tak sme sa jej opýtali, či ju Terchová zaujala, či využila miestnych v komparze, a vôbec, kedy ona bola po prvýraz v Terchovej.“

Agnieszka Holland: „No v Terchovej sme boli niekoľko razy pred nakrúcaním ešte, ja som nebola predtým pokiaľ si pamätám, v Terchovej som bola po prvý, keď sme robili obhliadky do filmu a stretli sme sa tam s mnohými ľuďmi, ktorí nám aj pomáhali, a to je dedina, kde Jánošík je hlavný občan, takže oni o nim veľa vedia a sú na neho veľmi hrdí a tiež majú určitú predstavu a hlavne nám ukázali tie rôzne miesta, ktoré sú veľmi inspiračné a krásne a ktoré tiež istým spôsobom sme cítili, že tam ten duch Jánošíka furt žije. Nie iba toho, ktorého sa potom zmenilo v tú legendu, ale toho skutočného Jánošíka. Nakoniec je mnoho občanov Terchovej, ktorí majú toto meno, Jánošík, to je normálne priezvisko v

Terchovej. Takže sa možno cíti, že tam aj nejaké jeho deti bývajú, teda deti detí, lebo to už je tri storočia skoro. V každom prípade je vidno, že Terchová, aj keď sa dostaneme trošku na kopec, tam kde skutočne bola tá dedinka, kde Jánošík sa asi narodil, tak cítime, že tá doba sa tak nezmenila, že pozeráme sa na tú krajinu, dokola kolom, tie hory sú také čisté ešte veľmi, tá krajina je veľmi čistá a mala som pocit, že tuná malý Jurko sa pozeral ako my sa pozeráme. Keď sme nakrúcali svadbu, Uhorčíkovú svadbu sme nakrúcali u Terchovej blízko, niekoľko iných scén, tak tam Terchovania áno, boli v komparze. Tak sa dúfam poznajú.“

Martin Hílek: „No verím, že Terchovčania sa vo filme nájdu, aj sa na film pôjdu pozrieť a určite pôjde aj niekto z vás poslucháčov. Vstupenky na film môžete od nás získať približne za pol hodinu.“

Jingel

Jánošík (Robo Roth): „Sľúbil som sa za valacha.“

Uhorčík (Ivan Martinka): „Ale na to je ťa škoda Juro.“

Jánošík (Robo Roth): „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

Jingel

Mužský hlas: „Čo sú to stále za reči?“

Iný mužský hlas: „O Jánošíkovi.“

Mužský hlas: „Čo to má znamenať?“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

11:04:33 Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Jánošík (Robo Roth): „Ako sa máš Anička?“

Anička (Táňa Pauhofová): „Budem sa vydávať.“

Jánošík (Robo Roth): „Veľa šťastia, Anička.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

11:13:10 Martin Hílek: „Pavol Habera, Láska a smrť, pieseň, ktorá sa spája s novým filmovým Jánošíkom.“

Jingel

Mužský hlas: „Takých ako ty by bolo. Nazbýjaš si, pošpásuješ, vrátiš sa domov. Kto sa o tebe dozvie?

Nikto!“ (z filmu Jánošík - Pravdivá história)

Jingel

Ženský hlas: „Zbojníci idú, Jánošík.“

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

11:20:45 Martin Hílek číta e-mail poslucháča z Bardejova.

Martin Hílek: „Teraz sa to naše garde vymení, pretože budeme posilať niečo my vám, alebo ak chcete, vás. Konkrétne jedného z vás pošleme do kina na nového Jánošíka, ktorý od zajtra prichádza do slovenských kín, no a k tým dvom vstupenkám pridáme aj tričko Jánošík.“

Výzva poslucháčov, aby zatelefonovali. Dovolala sa poslucháčka Jana z Trnavy. Pýta sa jej, či sa jej páčilo v Terchovej. „Verím že sa vám bude páčiť aj ten film Jánošík Pravdivá história, na ktorý vás posielame.“

Jingel

Jánošík (Robo Roth): „Sľúbil som sa za valacha.“

Uhorčík (Ivan Martinka): „Ale na to je ťa škoda Juro.“

Jánošík (Robo Roth): „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

11:30:00 Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo
Martin Hílek avizuje ďalší príspevok - ďalšiu časť seriálu Príbeh na týždeň.

Jingel

Hlas Jánošíka: „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine.“

Jingel

Ženský hlas: „Kto by chcel vyššiu ženu než je sám? Nikto, a tu sa len malí chlapi rodia.“

Rádio Slovensko - Vaše prvé rádio

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

-pieseň-

11:39:00 Jingel

Mužský hlas: „Čo sú to stále za reči?“

Iný mužský hlas: „O Jánošíkovi.“

Mužský hlas: „Čo to má znamenať?“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

Jingel Rádio Slovensko

14:05:55 Moderátor z bratislavského štúdia pripomenul, že dnes celý deň hovoria o Jánošíkovi a spojil sa s kolegyňou Martinou Kardošovou, ktorá vysiela z Terchovej. Privítala poslucháčov a predstavila vysielač tím z Terchovej.

-pieseň-

Jingel

Ženský hlas: „Kto by chcel vyššiu ženu než je sám? Nikto, a tu sa len malí chlapi rodia.“

Rádio Slovensko - Vaše prvé rádio

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

14:15:10 Moderátorka Martina Kardošová uviedla príspevok Michala Hercega - rozhovor s etnologičkou Hanou Hlôškovou o tom, prečo sa stal Jánošík národným hrdinom.

Jingel

Mužský hlas: „Čo sú to stále za reči?“

Iný mužský hlas: „O Jánošíkovi.“

Mužský hlas: „Čo to má znamenať?“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

14:33:23 Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

14:53:36 Jingel

Uhorčík (Ivan Martinka): „Myslel som si, že pôjdeš na jar so mnou zbíjať.“ (z filmu Jánošík - pravdivá história)

Jánošík (Robo Roth): „Sľúbil som sa za valacha.“ (z filmu Jánošík - pravdivá história)

Uhorčík (Ivan Martinka): „Ale na to je ťa škoda Juro.“ (z filmu Jánošík - pravdivá história)

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

15:05:45 Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

Moderátor: „Hoci film o Jánošíkovi zatiaľ videlo len niekoľko VIP divákov, už sa o ňom živo diskutuje. Ja som si včera vypočul jednu diskusiu priamo v terchovskej krčme. ... Diskutujúcim roduverným Terchovčanom sa veru nepáčilo, že Jánošík bol primalý a takisto tie kaštiele, ktoré ozbíjal, boli také poloprázdne, chudobné. A potom aj k tej Aničke mal len taký plytký pomer v hlbokom snehu.“

Hovorí, že dnes celý deň hovoria o Jánošíkovi z dvoch vysielačích pracovísk, z Bratislavy a Terchovej.

Martina Kardošová je v Terchovej. Hovorí poslucháč, ktorý prišiel do štúdia osobne porozprávať, kde sa stretol s Jánošíkom.

15:08:06 Jingel

Hlas Jánošíka: „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine a nikdy ju neznam.“

15:31:36 Jingel

Hlas Jánošíka: „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine a nikdy ju neznam.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

15:41:30 Jingel

Ženský hlas: „Kto by chcel vyššiu ženu než je sám? Nikto, a tu sa len malí chlapi rodia.“

Rádio Slovensko - Vaše prvé rádio

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

15:47:50 Súťaž o 2 lístky na film Jánošík a o tričko s Jánošíkom. Spomenula, že film bude v kinách od zajtra. Poslucháčka z Liptovského Mikuláša.

Martina Kardošová: „Dúfam, že sa tešíte na toho Jánošíka.“

Poslucháčka: „Samozrejme.“

Martina Kardošová: „Aj ste plánovali ísť do kina?“

Poslucháčka: „Áno, plánovala som.“

Martina Kardošová: „Tak to som rada, že ste sa dovolali vy.“

Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Jánošík (Robo Roth): „Ako sa máš Anička?“

Anička (Táňa Pauhofová): „Budem sa vydávať.“

Jánošík (Robo Roth): „Veľa šťastia, Anička.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

16:21:40 Martina Kardošová želá pekné popoludnie z Terchovej.

Martina Kardošová: „Už zajtra nás na Slovensku čaká premiéra historického veľkofilmu, ktorý má podtitul pravdivá história a názov nesie po národnom hrdinovi, o ktorom sa rozprávame už od rána aj na Rádiu Slovensko. Jánošík prichádza do našich kín a naozaj môžeme povedať, že ide o film, v ktorom spájajú sily Slováci, Poliaci, Česi i Maďari, ako mi povedala samotná režisérka filmu Agnieszka Holland, ona takto multikultúrne vníma aj naše dejiny. Podľa nej bol aj sám Jánošík univerzálny hrdina, ktorým sa môžeme pochváliť všetci, ale otázka znie, ako si ona sama predstavovala Jánošíka, resp. aký obraz získala o slovenskom zbojníkovi možno aj vďaka poľskej kinematografii.“

Agnieszka Holland: „No tak v Poľsku Jánošík funguje tiež ako tá legenda, a tiež také povedomie o ňom je také skôr literárne. Nikto ani v Poľsku nevie, že to bol skutočný človek, a nikto nevie tiež, že to bol Slovak v podstate. Myslia si, že to bol Polak z našich hôr. Že to proste taká legendárna postava z týchto hôr. Dostal sa do takého povedomia alebo vedomia poľského, keď v 70. rokoch režisér Passendorfer nakrútil taký seriál, ktorý sa volal Jánošík a ktorý sa odohrával viacej-menej v 19. storočí, no a bola to taká dosť podľa mňa taká kostúmná komédia. Ale tam boli aj také dramatické prvky, furt je to populárne, furt sa to každý rok premieta, takže ľudia to poznajú, pamätajú si určité scény, hlavne ten hrdina, herec, ktorý ho hral, ktorý už žiaľbohu nežije, to bol taký svalnatý veľký chlap, trochu ako Schwarzenegger, a s takými dlhými vlasmi umytými, takže pre Poliakov toto je Jánošík. Takže sme zvedaví, či budú schopní sa preorientovať na tú našu pravdivú viac romantickú a slovenskú verziu. No uvidíme.“

Moderátorka: „Čo je mýtus a čo realita podľa slovenských tvorcov, o tom sa už zajtra môžete presvedčiť v slovenských kinách, réžie sa zhostili režisérky poľského pôvodu, Jánošíka si zahral český herec, jeho milú Barborku americká herečka, Pravdivú históriu spracovali v slovensko-poľsko-česko-maďarskom koprodukčnom veľkofilme a ako mi sama režisérka prezradila, na Slovensku aj v Poľsku jej najviac kladú otázku, kto si vlastne najviac môže privlastniť Jánošíka. Sama režisérka je síce poľského pôvodu, ale v osemdesiatych rokoch emigrovala do Francúzska a dnes tvorí aj v Amerike.“

Agnieszka Holland: „Pochopiteľne som vlastenka, aj poľská, aj slovenská, keď je treba, takže keď niekto vyhraje nejaký zápas, tak som dojatá, alebo keď niečo sa podarí veľmi pekného jednej z týchto zemí, aj

česká, lebo som študovala v Prahe a Češi sú mi tiež blízki, takže ... Poliaci sa ma na to pýtali, no a nemohla som im lhať, musela som im odpovedať, neviem ako to príjmu, to sa ukáže potom, keď budeme sa pozerat' na návštevnosť poľskú, ale musela som im povedať, že to bol Slovák. Podľa dnešných kritérií určite Jánošík bol Slovák, lebo sa narodil v Terchovej, z Terchovej mal rodičov, tam sa vychoval, tam bol pokrstený, tam okolo toho aj zbojníčil, no ale pochopiteľne v tejto dobe, začiatok 18. storočia, lebo vtedy sa odohrával Jánošíkov život, takéto národnostné vedomie u týchto ľudí neexistovalo, takže on bol z hôr, bol z Terchovej, hranice sa hýbali, bolo to horné Uhorsko a bol občanom Rakúskeho cisára. A v horách myslím že to vedomie ešte pozdej prišlo k ľuďom, tak začiatkom 20. storočia ešte horali v Tatrách nemali taký ten národnostný cit myslím väčšinou. Keď sa opýtame, akou rečou Jánošík hovoril, tak je to úplne isté, že hovoril dobovou slovenčinou.“

Jingel

Mužský hlas: „Čo sú to stále za reči?“

Iný mužský hlas: „O Jánošíkovi.“

Mužský hlas: „Čo to má znamenať?“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

Rádio Slovensko - Z Terchovej naživo

16:34:30 Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

Jingel

Hlas Jánošíka: „Budem vždy verný svojej zbojníckej družine a nikdy ju neznamienam.“

16:43:05 Martina Kardošová (z Terchovej): „Môžeme konštatovať, že slovenský filmový život naozaj pulzuje, a to novým filmom Jánošík - Pravdivá história.“ Hovorí o tom, že Jánošík ako téma v umeleckých témach nie nová.

Jingel

Mužský hlas: „Pretože prítomný Juro Jánošík pred dvoma rokmi dal sa na zboj, má byť na hák na ľavom boku napichnutý, a tak na príklad mnohých zločincov zavesený.“

17:05:30 Jingel

Ženský hlas: „Čože tak zrazu doma v Terchovej ty potvora jedna?“

Jingel

Mužský hlas: „A nezabudnite s kým ste sa stretli. S Jánošíkom. A s jeho zbojníkmi.“

Rádio Slovensko - Vaše prvé rádio - Z Terchovej naživo

17:33:35 Jingel

Mužský hlas (Marián Labuda): „Snáď Boh dá, že ťa uvidím na šibenici Jánošík.“

17:52:16 Jingel

Uhorčík (Ivan Martinka): „Myslel som si, že pôjdeš so mnou na jar zbíjať.“

Jánošík (Robo Roth): Sľúbil som sa za valacha.“

Uhorčík (Ivan Martinka): „Ale na to je ťa škoda Juro.“

Mužský hrubý hlas: „Jánošík.“

ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 09.09.2009,“ za čo mu Rada uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 9.9.2009 vo výške 500 €. Zároveň Rada rozhodla, že podľa § 64 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 9.9.2009 „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“.

V dôvodoch rozhodnutia Rada uviedla, že jej predchádzajúce rozhodnutie č. RP/10/2010 zo dňa 9.2.2010 Najvyšší súd SR zrušil rozsudkom 2SŽ 7/2010 a vec jej vrátil na ďalšie konanie, keď Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku uviedol, že zákonom č. 498/2009 Z. z. bol s účinnosťou od 15. decembra 2009 zmenený a doplnený zákon č. 308/2000 Z. z., pričom prechodné ustanovenia upravili len niektoré špecifické právne inštitúty, ale neriešili aplikáciu zákona č. 308/2000 Z. z. ako celku. Všeobecne platné

pravidlo pri zmene právneho predpisu (resp. jeho zrušení a nahradení novým) určuje, že právne vzťahy, ktoré vznikli za platnosti a účinnosti skoršieho právneho predpisu, sa v čase platnosti a účinnosti neskoršieho právneho predpisu naďalej spravujú právnym predpisom, za účinnosti ktorého vznikli, ak neskorší právny predpis neustanovuje inak. V prejednávanej veci bola navrhovateľke uložená sankcia formou peňažnej pokuty. Jedná sa teda o formu správneho trestania, ktoré sa riadi zásadami platnými v trestnom práve, preto je nevyhnutné uplatniť zásadu ustanovenú v čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa mala rozhodnúť o porušení zákonnej povinnosti a následnom uložení sankcie podľa zákona platného a účinného v čase porušenia zákonnej povinnosti navrhovateľom, teda podľa zákona č. 308/2000 Z.z. účinného do 14. marca 2009. Neskorší zákon mohla použiť, len ak by to bolo pre navrhovateľ'a priaznivejšie. Takýto dôvod aplikovania neskoršej právnej normy však z napadnutého rozhodnutia nevyplýva.“

Z porovnania ustanovení § 32 ods. 12 a ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. účinného k 09.09.2009 a ustanovenia § 31a ods. 3 a 4 zákona č. 308/2000 Z.z. (účinného v súčasnosti) vyplýva, že medzi týmito ustanoveniami nie je z vecného hľadiska žiadny rozdiel. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3SŽ/18/2010-31, v ktorom Najvyšší súd uvádza cit.: „.....Pojmy skrytá reklama a skrytá mediálna komerčná komunikácia sú obsahovo totožné a zákon s nimi spája rovnakú sankciu....“

Rada v ďalšom konaní v zmysle záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky postupovala podľa ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. účinných ku dňu 09.09.2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom rozsudku ďalej uviedol, cit.: „Najvyšší súd priznal úspech aj námietke navrhovateľ'a, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje jednoznačné určenie skutku, ktorý má byť porušením zákonnej povinnosti navrhovateľ'a. Výrok rozhodnutia predstavuje záväznú, a teda najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Správne delikty, ako aj priestupky a trestné činy, sú premietnutím verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie. Pri správnych deliktoch a priestupkoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, ktoré sa (ako už bolo spomenuté vyššie) riadi zásadami platnými aj v trestnom práve. Osobitne nevyhnutné je dbať na konkretizáciu skutku v rozhodnutí. V tomto smere je jednoznačná platná právna úprava pokiaľ ide o konanie o trestných činoch a priestupkoch. Podľa Trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných, aby skutok nemohol byť zamenený i iným. Obdobne upravuje náležitosti výroku rozhodnutia o priestupku aj zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, podľa ktorého výrok rozhodnutia musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Neexistuje však takáto jednoznačná zákonná úprava pokiaľ ide o výrok rozhodnutia o správnych deliktoch. V tomto prípade je treba aplikovať § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), podľa ktorého výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať špecifikáciu konania (deliktu) v takej miere, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver vyplýva z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku, ako aj zo zásad správneho trestania, podľa ktorých v rozhodnutiach sankčného charakteru, ktorými sú i rozhodnutia o správnych deliktoch, je nevyhnutné presne vymedziť konanie, za ktoré je subjekt postihnutý. Presné pomenovanie protiprávneho konania sa uskutočňuje konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Výrok rozhodnutia musí jednoznačne vymedziť, akého protiprávneho konania sa páchatel' dopustil a v akom skutkovom priebehu spáchaný delikt spočíva. Nepostačuje pritom, ak tieto náležitosti obsahuje len odôvodnenie rozhodnutia, keďže len výroková časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníka

konania.

Výrok rozhodnutia, v ktorom odporkyňa vymedzila skutok tak, že „Navrhovateľ dňa 9. septembra 2009 o cca 5.00 hod. v programe Z Terchovej naživo odvysielal informácie o novom slovenskom filme Jánošík - Pravdivá história, ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. (definícia skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákon č. 308/2000 Z. z. účinného do 14. decembra 2009) ", nespĺňa zákonné požiadavky na jeho presnosť a určitosť s ohľadom na nedostatočné vymedzenie času a spôsobu spáchania správneho deliktu. Posudzované vysielanie trvalo trinásť hodín a spôsob spáchania skutku sa odporkyňa pokúsila konkretizovať len v odôvodnení rozhodnutia.“

Znenie výroku tohto rozhodnutia bolo zmenené v zmysle vyššie citovaných argumentov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Z definície skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 09.09.2009 vyplývajú kritériá, ktoré musia byť kumulatívne naplnené na to, aby mohlo ísť o skrytú reklamu.

1. slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb,
2. odvysielaná v rámci programu,
3. plniaca reklamný účel,
4. zámerné využívanie tejto informácie na reklamný účel,
5. čím môže byť verejnosť uvedená do omylu o podstate takejto informácie.

Rada ďalej uviedla, že definícia skrytej reklamy obsahuje kritérium, v zmysle ktorého musí predmetná informácia plniť reklamný účel. Pojem „reklamný účel“ resp. „propagačný účel“ nie je v zákone definovaný a teda spadá do kategórie neurčitých pojmov. Pre neurčité procesy platí zásada, že je vo výlučnej kompetencii správneho orgánu v procese aplikácie, aby vymedzil ich obsah a poukázala na svoje rozhodnutia č. RP/164/2003 zo dňa 16.12.2003 vo veci možného porušenia § 32 ods. 12 zákona o vysielaní a rozhodnutie č. RP/126/2002, ktoré bolo potvrdené i rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. Sžn 4/03 zo dňa 26.9.2002. Podľa Rady ako vyplýva z prepisu skutkového stavu účastník konania dňa 9.9.2009 prezentoval vo svojom vysielaní na ploche cca 13 hodín v rámci špeciálneho tematického programu Z Terchovej naživo nový slovenský film Jánošík - Pravdivá história. Účastník konania v tomto programe sprostredkoval recipientovi rôzne informácie o predmetnom filme ako napr. dátum začatia premietania predmetného filmu v kinách, rozhovory s režisérkou filmu, s hlavnými protagonistami filmu ako aj autentické zvukové úryvky z predmetného filmu. V predmetnom programe odzneli okrem iného aj informácie explicitne špecifikované v návrhu uznesenia. Pri posudzovaní skrytej reklamy je potrebné posúdiť celkové spracovanie programu a jeho celkové vyznenie. V predmetnom programe navrhovateľ použil veľké množstvo autentických výňatkov z predmetného filmu (v tomto prípade použité ako jingle) a predmetné výňatky nepochybne upriamovali pozornosť recipienta na daný film. Predmetné výňatky boli použité v extrémne veľkom rozsahu počas celého trvania predmetného programu, teda recipient bol počas počúvania vyjadrení informačného charakteru neustále konfrontovaný s danými jinglami. Ich použitie potom v takom kvantitatívnom rozsahu zákonite ovplyvnilo vyznenie aj ostatných informácií o filme v danom programe ich pôsobenie na recipienta. Z tohto dôvodu Rada dospela k záveru, že informácie, ktoré by za iných okolností bolo možné považovať za informácie spravodajského resp. publicistického charakteru pôsobili vzhľadom na ich rozsah a spôsob spracovania v tomto programe propagačne vo vzťahu k filmu Jánošík - Pravdivá história a teda plnili reklamný účel. Z tohto dôvodu považuje Rada aj toto kritérium skrytej reklamy za naplnené. Ďalej uviedla, že v definícii skrytej reklamy ako aj v definícii skrytej mediálnej komerčnej komunikácie je jedným z pojmových znakov kritérium - zámernosti využívania informácií na reklamné resp. propagačné účely a preto naplnenie tohto kritéria je podmienené naplnením kritéria propagačného resp. reklamného účelu. Kritérium zámernosti využívania informácie na reklamný účel považuje Rada za naplnené v prípade, že informácia mala reklamný/komerčný charakter a program, v ktorom bola zaradená, bol redakčne zostavený dopredu. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Sž 101/01, z ktorého

vyplýva o.i., že „Keď spracovanie programu a v ňom použité výrazové prostriedky smerujú k propagácii, nemožno hovoriť, že ide o náhodné mimovoľné účinky, o ktorých vysielateľ zodpovedajúci za obsah nevedel alebo nemohol vedieť.“ Predmetný program, hoci vysielaný sčasti naživo, bol nepochybne dramaturgicky zostavený dopredu, práve spôsob dramaturgie programu - zaradenie veľkého množstva autentických výňatkov z predmetného filmu počas vyjadrení prevažne informačného charakteru poukazuje na zámer účastníka konania propagovať daný film. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že predmetný program bol odvysielaný deň pred slovenskou premiérou daného filmu ako aj skutočnosti uvedené vo vyjadrení samotného účastníka konania („...že zámerom Slovenského rozhlasu nebolo akokoľvek tajiť úmysel propagovať nový film o Jánošíkovi...“) a na základe týchto skutočností preto Rada skonštatovala, že kritérium zámernosti bolo naplnené. Imanentným znakom skrytej reklamy je skutočnosť, že informácie, ktoré sú spôsobilé naplniť ostatné kritériá definície, sú súčasťou programu a práve táto skutočnosť vymedzuje skrytú reklamu od neoznačenej resp. neoddelenej reklamy. Rada ďalej poukázala na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý uviedol: „Podľa ustanovenia § 32 zákona č. 308/2000 Z. z., „vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu sa zakazuje“ (ods. 12). „Skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže viesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu“ (ods. 13). V zmysle relevantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), „pri reklame nie je „verejné oznámenie“ samo o sebe spôsobilé viesť recipienta do omylu o tom, či ide alebo nejde o podporu predaja, nákupu alebo nájmu tovaru alebo služieb, atď., u recipienta je tu len možnosť zámeny reklamy s inou zložkou programovej služby z dôvodu neoddelenia reklamy od iných zložiek programovej služby. Pri skrytej reklame je možnosť uvedenia recipienta do omylu obsiahnutá v samotnej podstate informácie využívanej na reklamný účel. Je to dané tým, že táto informácia sa vyskytne v rámci programu, o ktorom recipient nemôže vedieť, že sa v ňom takého informácie budú nachádzať. Na rozdiel od informácií, ktoré obsahujú skrytú reklamu, verejné oznámenie, ktoré je podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. reklamou, nemá inú ako propagačnú hodnotu“ (rozsudok najvyššieho súdu z 26. júla 2005, sp. zn. 1 Sžn 50/2004). Zároveň platí, že „ak niečo široko prezentujeme, chválime a voláme k výberu niečoho konkrétného, nemožno v tom nevidieť reklamu. A keď to takto nepomenujeme, ide o skrytú reklamu, nenápadné lákanie“ (rozsudok zo dňa 24. apríla 2003, sp. zn. 4 Sž 151/02). Z uvedeného podľa názoru Slovenského rozhlasu vyplýva, že o skrytú reklamu ide pri takom oznámení, ktoré súčasne spĺňa dva pojmové znaky, absencia označenia ako reklamy a úsilie skrývať, tajiť svoj reklamný účel. Informácie, ktoré odzneli v programe Z Terchovej naživo tieto dve kumulatívne podmienky nespĺňali, a to predovšetkým z toho dôvodu, že predmetná relácia ako celok bola venovaná osobe Juraja Jánošíka a jej filmovým spracovaniam v dejinách slovenského kinematografického umenia. Inými slovami, Slovenský rozhlas nijako netajil a neskrýval fakt, že predmetný program je venovaný tak Jánošíkovi ako takému, ako aj filmovým spracovaniam jeho príbehu, s dôrazom práve na tú najaktuálnejšiu verziu. Použitie ilustračných zvukových záznamov, približujúcich obsah tohto spracovania, tak treba hodnotiť vo svetle skutočnosti, že zámerom Slovenského rozhlasu nebolo akokoľvek tajiť úmysel propagovať nový film o Jánošíkovi, ale naopak celkom otvorene poslucháčov o tomto filme informovať, a to aj prostredníctvom rozhovorov s jeho tvorcami a zasadenia celej témy do širšieho umeleckého, spoločenského a kultúrno-historického kontextu.“

Z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva zásadný rozdiel medzi neoddelenou reklamou a skrytou reklamou, cit.: „Na rozdiel od informácií, ktoré obsahujú skrytú reklamu, verejné oznámenie, ktoré je podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. reklamou, nemá inú ako propagačnú hodnotu“. Z uvedeného je zrejmé, že kľúčovou otázkou v tomto prípade je posúdenie charakteru informácií, či aj napriek svojmu rozsahu a spôsobu spracovania plnili iba informačný účel alebo plnili propagačný resp. reklamný účel. Informácie v predmetnom programe mali propagačný charakter a práve prelínanie informačného charakteru a propagačného charakterom týchto informácií mohlo viesť recipienta do omylu o podstate týchto informácií. Je pravda, že recipient môže odôvodnene očakávať informácie o filme Jánošík - Pravdivá história v tematicky vyhranenom programe o tomto filme. Podstatné je však aký druh informácií o danom filme očakáva. Recipient očakáva

propagačné informácie v reklame alebo v iných zložkách programovej služby, ktoré plnia reklamný účel ako napr. dlhšie reklamné oznámenie v zmysle § 35 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z.

V publicistickom programe hoci s vyhranenou témou recipient očakáva informácie spravodajsko-analytického charakteru avšak nie informácie propagačného charakteru. Účastník konania sám vo svojom vyjadrení uvádza, cit.: „....Použitie ilustračných zvukových záznamov, približujúcich obsah tohto spracovania, tak treba hodnotiť vo svetle skutočnosti, že zámerom Slovenského rozhlasu nebolo akokoľvek tajiť úmysel propagovať nový film o Jánošíkovi...“ Recipient teda v žiadnom prípade nemôže očakávať, že verejnoprávny vysielateľ rozhlasovej služby bude venovať takmer celé vysielanie jedného dňa propagácii nového filmu. Recipient neočakáva, že spolu s vyjadreniami informačného, spravodajsko-publicistického charakteru bude v rámci toho istého programu konfrontovaný s informáciami výrazne propagačného charakteru. Zákon č. 308/2000 Z. z. takúto formu propagácie (ktorá propaguje produkt v rámci programu spolu s informáciami spravodajsko-publicistického charakteru) nepozná a nedovoľuje. Naopak zákon č. 308/2000 Z. z. explicitne zakazuje skrytú reklamu, pričom možnosť uvedenia recipienta do omylu o podstate informácie je dôsledkom zmiešaného charakteru týchto informácií a teda skutočnosti, že recipientovi je propagačná zložka informácií podsúvaná ako súčasť informácií spravodajsko-publicistického charakteru. Fakt, že sa účastník konania vo svojom vyjadrení netají zámerom propagovať nový film o Jánošíkovi v žiadnom prípade neznamená, že táto skutočnosť bola vzhľadom na spôsob a formu spracovania predmetných informácií zrejma aj recipientovi.

Na základe uvedeného považuje Rada argument účastníka konania, cit.: „Inými slovami, Slovenský rozhlas nijako netajil a neskrýval fakt, že predmetný program je venovaný tak Jánošíkovi ako takému, ako aj filmovým spracovaniam jeho príbehu, s dôrazom práve na tú najaktuálnejšiu verziu. Použitie ilustračných zvukových záznamov, približujúcich obsah tohto spracovania, tak treba hodnotiť vo svetle skutočnosti, že zámerom Slovenského rozhlasu nebolo akokoľvek tajiť úmysel propagovať nový film o Jánošíkovi, ale naopak celkom otvorene poslucháčov o tomto filme informovať, a to aj prostredníctvom rozhovorov s jeho tvorcami a zasadenia celej témy do širšieho umeleckého, spoločenského a kultúrno-historického kontextu.“ za irelevantný. Podstatnou skutočnosťou je, že vzhľadom na svoj charakter, rozsah a spôsob spracovania tieto informácie plnili propagačný účel v publicistickom programe, čím mohli viesť recipienta do omylu o podstate týchto informácií.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody Rada skonštatovala, že informácie o novom slovenskom filme Jánošík - Pravdivá história odvysielané v programe Z Terchovej naživo zo dňa 09.09.2009 o cca 05:03 hod. naplnili všetky kritériá definície skrytej reklamy v zmysle § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. účinného ku dňu 09.09.2009 a účastník konania teda porušil povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 09.09.2009.

Rada ďalej uviedla, že v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť za správny delikt, ktorá platí aj v prípade zákona o vysielaní, ktorý neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania. Z ust. § 64 ods. 2 zák. o vysielaní účinného ku dňu 9.9.2009 vyplýva, že Rada pri opakovanom porušení povinnosti uloží pokutu a keďže ide o kogentné ustanovenie zákona, nepripúšťa sa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti. Navyiac účastník konania sa dopustil porušenia § 32 ods. 12 už v minulosti (rozhodnutie č. RL 472/2003 zo dňa 3.6.2003 - upozornenie na porušenie zákona, rozhodnutie č. RP 4/2009 - pokuta 1.700 €, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 12 zákona o vysielaní). Rada v závere svojho rozhodnutia uviedla, že pri určovaní výšky sankcie vzala do úvahy najmä: závažnosť správneho deliktu, rozsah a dosah vysielania, mieru zavinenia, následky porušenia povinnosti, trvanie správneho deliktu a ďalšie kritérium pre určenie výšky pokuty v zmysle § 64 ods. 2 zák. o vysielaní účinného ku dňu 9.9.2009, ktorým je spôsob porušenia povinnosti navrhovateľom, je predmetom výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia, čím podľa Rady došlo k naplneniu definície skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona o vysielaní účinného ku dňu 9.9.2009. Rada disponuje informáciami, z ktorých jednoznačne a preukázateľne nevyplýva, že pri naplnení tohto správneho deliktu došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia.

Proti rozhodnutiu Rady podal opravný prostriedok navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie ako nezákonné zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie. Uviedol, že v danom prípade Rada vec nesprávne právne posúdila, pretože nedošlo k naplneniu pojmových znakov skrytej reklamy. Ust. § 32 ods. 13 zák. o vysielaní predpokladá pre posúdenie určitej časti programu ako skrytej reklamy splnenie piatich kumulatívnych podmienok, a to

1. slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb,
2. odvysielanie v rámci programu,
3. plnenie reklamného účelu,
4. zámerné využívanie tejto informácie na reklamný účel,
5. spôsobilosť informácie uviesť verejnosť do omylu o svojej podstate.

Podľa navrhovateľa neboli splnené viaceré z týchto kumulatívnych podmienok. Rada neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré by napadnutá informácia mala byť považovaná za informáciu o tovare alebo službe, prípadne za informáciu o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb. Túto prvú z piatich podmienok má Rada preukázanú len tým, že „informácie sa týkali nového slovenského filmu“ (str. 29 rozhodnutia). Fakt, že napadnutá informácia sa týkala nového slovenského filmu, neznamena bez ďalšieho, že je to informácia, ktorá sa týka tovaru alebo služby a teda že vôbec vecne spadá do zákonnej úpravy skrytej reklamy. Naviac navrhovateľ sa o výrobcovi a producentovi tohto filmu vôbec nezmenil ani jediným slovom. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na to, že Rada sa nijako nevysporiadala s námietkou navrhovateľa, týkajúcou sa § 2 ods. 1 zákona č. 619/2003 Z. z., v zmysle ktorého bol Slovenský rozhlas zriadený ako verejnoprávna, národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia, ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania, pričom touto službou verejnosti sa rozumie „poskytovanie programovej služby, ktorá rozvíja kultúrnu úroveň poslucháčov, poskytuje priestor súčasným kultúrnym a umeleckým aktivitám“ (§ 3 ods. 2 cit. zákona). Slovenský rozhlas daným vysielaním len plnil svoju špecifickú zákonnú povinnosť, ktorú vysielatelia s licenciou nemajú. Ako inak mohol navrhovateľ poskytnúť vo svojom vysielaní priestor takej kultúrnej aktivite, akou bol veľmi očakávaný slovenský film o jednej z najvýraznejších postáv slovenských dejín bez toho, aby o tomto filme úplne otvorene informoval v osobitnej tematickej relácii? Slovenský rozhlas nevkladal propagačné odkazy na uvedený film do iných, nesúvisiacich programov, ale mu v súlade so svojím zákonným poslaním poskytol priestor transparentným spôsobom (rozhovormi s hercami, režisérkou, či scenáristkou, a tematickými jinglami), vylučuje naplnenie prvého pojmového znaku skrytej reklamy. Pri plnení tejto zákonnej povinnosti navrhovateľa nemôže predstavovať deliktálne konanie tá okolnosť, že Slovenský rozhlas svoju zákonnú povinnosť podľa § 2 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 2 zák. č. 619/2003 Z. z. nerealizoval tak, že by len mechanicky „odrecitoval“ informácie o novom významnom slovenskom filme, ale tak, že o ňom pripravil pútavé celodenné pásmo (sprevádzané „jánošíkovskými jinglami“), v ktorom informáciu o tomto filme zasadil do širšieho kontextu. Preto naplnenie prvého pojmového znaku skrytej reklamy má Rada vykladať vo vzájomnej spojitosti s citovanou zákonnou povinnosťou Slovenského rozhlasu a to tak, aby sa vzájomne nevylučovali, pretože v opačnom prípade by si Slovenský rozhlas nemohol túto svoju zákonnú povinnosť splniť.

Čo sa týka pojmového znaku reklamného účelu, tak Rada nesprávne tvrdí, že by predmetný program plnil reklamný účel. Sám správny orgán konštatuje, že v odvysielanom programe „absentuje výskyt vyjdení zjavne propagačného charakteru, resp. vyjadrení, ktoré by pozitívne hodnotili alebo preferovali daný film“ (str. 30, prostredný odsek rozhodnutia) a tvrdí tiež, že odvysielané informácie „...nesú zrejme znaky propagácie ako napríklad pozitívne hodnotenie...“ (str. 33, piaty odsek). Teda Rada síce podľa svojej administratívnej praxe spomínanej v napadnutom rozhodnutí na str. 30 (prostredný odsek), vyžaduje na splnenie požiadavky reklamného účelu, aby odvysielané „informácie priamym alebo nepriamym spôsobom pozitívne hodnotili daný tovar alebo službu“, tieto vlastné kritériá však vo vzťahu k predmetnej veci zrazu neuplatňuje a namiesto toho jej pre uloženie sankcie postačuje úplne nové, ad hoc vytvorené a zjavne svojvoľné kritérium a to upriamenie pozornosti recipientov na daný film. Takýto postup Rady je podľa navrhovateľa dokonalým príkladom aplikácie práva, keď dozorovaný subjekt v plnom rozsahu splní to, čo od neho dozorujúci subjekt ex ante požaduje, dozorujúci subjekt však ex post „vymyslí“ nejakú novú požiadavku a za jej nesplnenie - akokoľvek je táto požiadavka irelevantná, vnútorne protirečivá alebo arbitrárna - dozorovaný subjekt sankcionuje a preto mu pred takouto

aplikáciou práva Radou patrí súdna ochrana.

Pokiaľ ide o štvrtú pojmovú podmienku a to zámernosť využívania tejto informácie na reklamný účel, tak Rada vidí splnenie tejto podmienky v tom, že „program hoci vysielať sčasti naživo, bol dramaturgicky zostavovaný dopredu“ (str. 31) a len fakt, že Slovenský rozhlas dramaturgicky pripravil reláciu, považuje Rada za dôvod, že informácie o filme Jánošík - Pravdivá história boli zámerne využité na reklamné účely. V tejto súvislosti Rada odkazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu, z ktorého vyplýva, že nie sám fakt predchádzajúcej dramaturgickej prípravy, ale konkrétne spracovanie programu a použitie konkrétnych výrazových prostriedkov, smerujúcich k propagácii, zakladá zámernú povahu oznámenia (4SŽ 101/01). Rada však v dôvodoch svojho rozhodnutia nijako neoznačuje výrazové prostriedky, ktorými mali byť informácie o filme Jánošík - Pravdivá história zámerne využité na skrytú reklamu, a v tejto časti odôvodnenia je jej rozhodnutie navyše aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. Rada v danom prípade výklad najvyššieho súdu (v zmysle ktorého je pre posúdenie zámernosti dôležité to, či oznámenie usiluje o propagáciu) nahrádza vlastným výkladom, pri ktorom je rozhodujúce to, či oznámenie bolo spontánne alebo vopred pripravené. Podľa navrhovateľa absurdnosť takéhoto výkladu diskvalifikuje právny záver Rady o zámernej povahe predmetných informácií ako úplne svojvoľný a zmätočný.

Pokiaľ sa jedná o poslednú pojmovú podmienku skrytej reklamy navrhovateľ uviedol, že najvyšší súd na margo tohto prvku uvádza, že „pri skrytej reklame je možnosť uvedenia recipienta do omylu obsiahnutá v samotnej podstate informácie využívanej na reklamný účel. Je to dané tým, že táto informácia sa vyskytne v rámci programu, o ktorom recipient nemôže vedieť, že sa v ňom takéto informácie budú nachádzať. Na rozdiel od informácií, ktoré obsahujú skrytú reklamu, verejné oznámenie, ktoré je podľa § 32 ods. 1 zákona o vysielať reklamu, nemá inú ako propagačnú hodnotu.“ (rozsudok NS SR 1Sžn 50/2004 zo dňa 26. júla 2005).

Podľa navrhovateľa predstava, že poslucháč nemohol vedieť, že sa v rámci programu venovanému všetkým možným aspektom historickej povahy Juraja Jánošíka, vyskytnú informácie o rôznych filmových spracovaniach jeho osudu, vrátane toho najnovšieho, je za hranicou rozumného. Predmetné vysielať v daný deň bolo ako celok venované osobe Juraja Jánošíka a jej filmovým spracovaniam v dejinách slovenského kinematografického umenia a teda Slovenský rozhlas nijako netajil a neskrýval fakt, že predmetný program je venovaný tak Jánošíkovi ako takému, ako aj filmovým spracovaniam jeho príbehu, s prirodzeným dôrazom práve na tú najaktuálnejšiu verziu. Použitie ilustračných zvukových záznamov, približujúcich obsah tohto spracovania tak treba hodnotiť vo svetle skutočnosti, že zámerom Slovenského rozhlasu nebolo akokoľvek tajiť úmysel priniesť informácie aj o novom filme o Jánošíkovi, ale naopak celkom otvorene poslucháčov o tomto filme informovať, a to aj prostredníctvom rozhovorov s jeho tvorcami a zasadenia celej témy do širšieho umeleckého, spoločenského a kultúrohistorického kontextu. Moderátor pritom na úvod programu (o 05:03:20 hod.) informoval poslucháčov, čo bude predmetom programu, v priamej reči: „...a tak práve preto sme tu, aby sme informovali o tom, ako bude vyzeráť ten filmový Jánošík a ako asi vyzeral kedysi ten minulý...“ (str. 10, posledný odsek napadnutého rozhodnutia). Tvrdenie Rady, že v takomto programe „recipient očakáva informácie spravodajsko-analytického charakteru, avšak nie informácie propagačného charakteru“ (str. 32, hore) tak vyznieva značne nelogicky a protirečivo. Podľa navrhovateľa nie je zrejmé, kde berie Rada istotu, že poslucháč Slovenského rozhlasu očakáva v r. 2011 o osobe Juraja Jánošíka spravodajské a analytické informácie, a nie dramaturgicky osobitné pásmo o jednotlivých kultúrnych a umeleckých zobrazeniach jeho osudu. Nesprávny je záver Rady o tom, že odvysielané informácie „plnili propagačný účel v publicistickom programe, čím mohli viesť recipienta do omylu o podstate týchto informácií“ (str. 32, odsek druhý), keď na iných miestach v napadnutom rozhodnutí Rada konštatuje, že tieto informácie neboli sprevádzané pozitívnymi hodnoteniami, čo vylučuje ich reklamný resp. propagačný charakter (str. 30, prostredný odsek).

Čo sa týka deliktuálnej zodpovednosti navrhovateľa, je navrhovateľ toho názoru, že Rada po právnej stránke nesprávne posúdila túto otázku. Slovenský rozhlas, ktorý naživo odvysielal predmetný program, bol zrušený k 1. januáru 2011 v zmysle § 23 ods. 1 zák. č. 532/2010 Z. z. a touto právnou skutočnosťou zanikla i deliktuálna zodpovednosť Slovenského rozhlasu, ktorá v zmysle prechodných ustanovení neprešla na navrhovateľa a z povahy veci na neho ani prejsť nemohla. Na navrhovateľa ako právneho nástupcu prešli všetky práva a povinnosti Slovenského rozhlasu, ktoré k 1. januáru 2011 zostali v platnosti (§ 23 ods. 1), resp. finančné prostriedky a majetok (§ 23 ods. 2), či práva a

povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov a z iných právnych vzťahov k zamestnancom Slovenského rozhlasu (§ 23 ods. 5). Ak by rozhodnutie o sankcii bolo vydané pred 1. januárom 2011, povinnosť túto sankciu uhradiť by na navrhovateľa prešla. V čase zániku Slovenského rozhlasu a prechodu povinností na navrhovateľa povinnosť uhradiť sankciu - peňažnú pokutu Rade neexistovala a nemohla preto ani prejsť na navrhovateľa v zmysle § 23 ods. 1 zák. č. 532/2010 Z. z. Na navrhovateľa nemohla prejsť deliktuálna zodpovednosť, keďže tá je osobnou a preto neprenosnou zodpovednosťou „subjektom správneho deliktu môže byť len osoba, ktorá má deliktuálnu spôsobilosť. Deliktuálna spôsobilosť právnickej osoby je spojená s jej existenciou. To znamená, že právnickej osobe vzniknutej zo zákona vzniká jej deliktuálna spôsobilosť dňom nadobudnutia účinnosti zákona;...“ Rada v podstate rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosti, ktoré v čase ich porušenia nemal, pretože neexistoval a uložila navrhovateľovi peňažnú sankciu, hoci ten nijako nezodpovedá za konanie Slovenského rozhlasu, resp. nie je deliktuálne zodpovedný za subjekt, po ktorom prevzal niektoré práva a povinnosti, taxatívne vymedzené v ust. § 23 zákona č. 532/2010 Z. z. Taktiež navrhovateľ uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože Rada sa nedostatočne zaoberala zdôvodnením výrazových prostriedkov, ktorými mali byť informácie o filme Jánošík - Pravdivá história zámerne využité na skrytú reklamu, resp. na jednej strane tvrdí, že odvysielané informácie neobsahovali pozitívne hodnotenia, na druhej strane tvrdí, že aj tak išlo o skrytú reklamu. Preto mala Rada zdôvodniť, v čom spočíva reklamný čiže propagačný charakter odvysielaných informácií a takéto zdôvodnenie napadnuté rozhodnutie neobsahuje, hoci ide o kľúčovú otázku, ktorá má vplyv na právne posúdenie veci, resp. pre naplnenie jedného z pojmových znakov skrytej reklamy. Taktiež odôvodnenie neobsahuje vysvetlenie, akým spôsobom bol naplnený „prvý“ pojmový znak skrytej reklamy a v dôvodoch rozhodnutia Rada len jednou vetou uviedla (str. 29, piaty odsek), že „uvedené informácie sa týkali nového slovenského filmu Jánošík - Pravdivá história“. Zároveň sa nijako nevysporiadala s námietkami týkajúcimi sa plnenia toho, že odvysielaním predmetných informácií si len (napríklad na rozdiel od situácie, keby takú istú informáciu odvysielal vysielateľ s licenciou) plnil voje zákonné povinnosti národnej, kultúrnej a spoločenskej ustanovizne vyplývajúce z § 2 ods. 1 a § 3 ods. 2 zák. č. 619/2003 Z. z. Napadnuté rozhodnutie je preto v rozpore i s § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku a poukázal na judikatúru NS SR R 33/2006, kde nepreskúmateľnosť z „nedostatku dôvodov“ podľa súdnej praxe neznamená len absolútny nedostatok odôvodnenia, ale zahŕňa aj prípady, keď pre dané rozhodnutie nebol dostatok dôvodov.

Rada sa písomne k opravnému prostriedku navrhovateľa vyjadrila a poukázala na dôvody svojho napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za riadne odôvodnené, vydané na základe skutkových a právnych záverov. Výšku uloženej sankcie považuje taktiež za odôvodnenú a v správnom konaní sa riadne vysporiadala s argumentmi navrhovateľa. Napadnuté rozhodnutie podľa Rady nevykazuje žiadne právne ani logické vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup Rady v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Rada preto žiadala, aby Najvyšší súd SR jej rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 250l a nasl. a § 64 ods. 5 a 6 zák. č. 308/2000 Z. z., preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu dôvodov opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. a vec prejednal na ústnom pojednávaní dňa 4. júla 2012 a dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je potrebné zrušiť podľa § 250q ods. 2 O.s.p. a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použijú sa primerane ustanovenia

druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Citované ust. § 250i ods. 2 O.s.p. je faktickou transpozíciou požiadavky tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces. Súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo tu zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne deficity, môže reagovať jednak tým, že uloží správnomu orgánu ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

V danom prípade Najvyšší súd SR akceptuje argumentáciu Rady, že pri posudzovaní skrytej reklamy je potrebné posúdiť celkové spracovanie programu a jeho celkové vyznenie a preto za týmto účelom bolo nevyhnutné zo strany Najvyššieho súdu SR precízne vzhľadom na námietky navrhovateľa posúdiť správnosť vyhodnotenia jednotlivých dôkazných prostriedkov a či konanie o správnom delikte bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok, a či boli dôkazy vykonané spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu.

Podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 9.9.2009 skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je slovná alebo obrazová informácia o tvare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Najvyšší súd akceptuje tvrdenie Rady, že z porovnania ust. § 32 ods. 12 a 13 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného k 9.9.2009 s ustanovením § 31a ods. 3 a 4 zák. č. 308/2000 Z. z. (účinného v súčasnosti) vyplýva, že medzi týmito ustanoveniami nie je z vecného hľadiska žiadny rozdiel a táto konštatácia vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 3Sž 18/2010-31, z obsahu ktorého vyplýva, že „Pojmy skrytá reklama a skrytá mediálna komerčná komunikácia sú obsahovo totožné a zákon s nimi spája rovnakú sankciu.“ V danom prípade po zrušení pôvodného rozhodnutia Rady v danej veci rozsudkom Najvyššieho súdu SR správne postupovala Rada, keď na danú vec aplikovala z hľadiska zásad administratívneho trestania príslušné ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 9.9.2009.

Najvyšší súd SR považuje za potrebné zdôrazniť, že účastníci konania sa stotožňujú v tom, že pre naplnenie skutkovej podstaty ust. § 32 ods. 13, aby bolo možné posúdiť a skonštatovať, že určitý odvysielaný program obsahoval skrytú reklamu, vyžaduje zákonodarca splnenie piatich kumulatívnych podmienok, ktorými sú:

1. slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb,
2. odvysielaná v rámci programu,
3. plniaca reklamný účel,
4. zámerné využívanie tejto informácie na reklamný účel,
5. čím môže byť verejnosť uvedená do omylu o podstate takejto informácie.

V danom prípade medzi účastníkmi konania je diametrálne odlišný názor v otázke naplnenia predmetných piatich kumulatívnych podmienok pri odvysielanom programe Z Terchovej naživo, keď navrhovateľ v rámci tohto programu dňa 9.9.2009 odvysielal informácie o novom slovenskom filme Jánošík - Pravdivá

história.

Sankciu podľa § 64 ods. 1 písm. d) zák. č. 308/2000 Z. z. Rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia (§ 2 ods. 1 písm. b/) alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia (§ 2 ods. 1 písm. e/).

Pokutu Rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenia a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona o vysielaní a retransmisii Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3.319 € do 165.969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49.790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR, aby mohla Rada vysloviť spoľahlivý záver o tom, že v predmetnom programe Z Terchovej naživo odzneli informácie obsahujúce skrytú reklamu, tak nevyhnutne by sa musela vysporiadať i s príslušnými ustanoveniami zákona č. 619/2003 Z. z. o Slovenskom rozhlase a to vo vzájomnom kontexte príslušných piatich kumulatívnych podmienok, ktoré musia byť podľa zákonodarcu naplnené, aby bolo možné skonštatovať, že vysielateľ naplnil v odvysielanom programe skutkovú podstatu skrytej reklamy.

Podľa ust. § 1 uvedeného zákona o Slovenskom rozhlase je v tomto zákone upravené postavenie, poslanie, úlohy a činnosť Slovenského rozhlasu a jeho orgánov a hospodárenie a financovanie Slovenského rozhlasu.

V ust. § 2 uvedeného zákona zákonodarcu upravil postavenie Slovenského rozhlasu.

Podľa § 2 ods. 1 uvedeného zákona Slovenský rozhlas je verejno-právna národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia, ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o Slovenskom rozhlase je Slovenský rozhlas vysielateľom, ktorého poslaním je poskytovať službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia služba verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania podľa tohto zákona je poskytovanie programovej služby, ktorá je univerzálna z hľadiska svojho geografického dosahu, programovo rozmanitá, pripravovaná na zásade redakčnej nezávislosti prostredníctvom kvalifikovanej pracovnej sily a s pocitom spoločenskej zodpovednosti, rozvíja kultúrnu úroveň poslucháčov, poskytuje priestor súčasným kultúrnym a umeleckým aktivitám, sprostredkúva kultúrne hodnoty iných národov a je financovaná najmä z verejných prostriedkov.

Podľa odseku 3 tohto ustanovenia programovú službu Slovenského rozhlasu tvoria spravodajské, publicistické, dokumentárne, dramatické, umelecké, hudobné, športové, zábavné a vzdelávacie programy, žánrovo rôznorodé programy pre deti a mládež, ktoré okrem iného rozvíjajú kultúrnu identitu obyvateľov Slovenskej republiky, poskytujú z diania v Slovenskej republike i v zahraničí nestranné, overené, neskreslené, aktuálne, zrozumiteľné a vo svojom celku vyvážené a pluralitné informácie na slobodné utváranie názorov.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o Slovenskom rozhlasu hlavná činnosť Slovenského rozhlasu je vysielanie najmenej šiestich rozhlasových programových služieb, ktoré sú v súlade s poslaním Slovenského rozhlasu a z ktorých aspoň tri sa realizujú celoplošným vysielaním.

Z uvedených ustanovení zákona o Slovenskom rozhlasu nesporne vyplýva, že Slovenský rozhlas má pri poskytovaní služby verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania svoje špecifické povinnosti vyplývajúce mu priamo zo zákona, pričom Rada tieto zákonné špecifiká vôbec v rámci rozhodovacieho procesu nezohľadnila a dokonca sa s nimi vôbec Rada nevysporiadala ani v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Tieto zákonné špecifiká Rada vôbec nevzala v úvahu a to i napriek tomu, že Slovenský rozhlas namietal, že predmetným vysielaním si len plnil svoju zákonnú povinnosť, ktorú vysielatelia s licenciou nemajú.

Najvyšší súd SR je toho názoru, že z hľadiska posudzovania zákonných kritérií zakotvených v zákone o Slovenskom rozhlasu skutočne prislúcha a nič nebránilo Slovenskému rozhlasu ako vysielateľovi, aby si ako verejnoprávna inštitúcia mohol plniť svoje kultúrne, vzdelávacie a umelecké aktivity, keď informoval v rámci svojho tematického programu o novom slovenskom filme Jánošík - Pravdivá história. Pokiaľ Rada poukazuje v dôvodoch svojho rozhodnutia na strane 29, 30 na iné svoje rozhodnutia, kde bolo naplnené kritérium propagačného resp. reklamného účelu, tak podľa názoru Najvyššieho súdu SR je porovnávanie reklamného účelu slovenského filmu Jánošík - Pravdivá história napr. s hodnotením služieb a tovarov prezentovaných podnikateľských subjektov za nešťastné, ba až necitlivé, pretože ide o úplne odlišné hodnotiace a hodnotené produkty.

Najvyšší súd SR vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje tiež za potrebné zdôrazniť, že zákon o Slovenskom rozhlasu je vo vzťahu k zákonu č. 308/2000 Z. z. osobitným právnym predpisom a to vzhľadom na zákonné špecifické povinnosti Slovenského rozhlasu a potom by eventuálne z hľadiska pohľadu Rady mal zákonodarcu de lege ferenda stanoviť, v ktorých prípadoch sa právna úprava obsiahnutá v zák. č. 308/2000 Z. z. nevzťahuje na verejnoprávne elektronické médiá. Uvedené zákonom o Slovenskom rozhlasu stanovené povinnosti navrhovateľa ako vysielateľa a túto právnu úpravu obsiahnutú v zákone o Slovenskom rozhlasu treba považovať za špeciálnu, ktorú zákon č. 308/2000 Z. z. neobsahuje. Na tejto skutočnosti však nič nemení, že Rada má voči navrhovateľovi zákonnú povinnosť plniť si svoju kontrolnú funkciu tohto média, avšak pri posudzovaní, či pri vysielaní došlo zo strany tohto vysielateľa (ako verejnoprávneho média) k spáchaniu správneho deliktu formou skrytej reklamy, musí Rada vziať zreteľ i na zákonom stanovené povinnosti tohto vysielateľa, ktoré povinnosti vysielateľa s licenciou na rozdiel od tohto verejnoprávneho média, nemajú.

Pokiaľ si Slovenský rozhlas ako verejnoprávna inštitúcia plnil v rámci príslušného tematického programu Z Terchovej naživo svoje špecifické zákonné povinnosti vyplývajúce zo zákona o Slovenskom rozhlasu, tak v tomto prípade jednotlivé produkty, ktoré boli použité v uvedenom programe za účelom dokreslenia umeleckých, kultúrnych, informačných a národne orientovaných cieľov (čo bolo odôvodnené obsahom príslušného scenára, charakterom postáv a pod.) nemohli potom objektívne naplniť skutkovú podstatu

skrytej reklamy.

Skrytou reklamou taktiež nemôže byť podľa názoru Najvyššieho súdu SR každá prezentácia uvedená v príslušnom programe, ktorý nemá charakter reklamy alebo teleshoppingu aj napriek tomu, že by nepriamo pôsobila ako podpora podnikateľskej činnosti. Preto za skrytú reklamu nemožno považovať napríklad rôzne výroky a vstupy, ktoré sledujú informačný účel a obsahujú objektívne a vyvážené hodnotenie produktov alebo recenzie, kritiky a pod.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a bez vyhodnotenia všetkých uvedených podstatných skutočností (§ 34 ods. 5 správneho poriadku) pôsobí rozhodnutie Rady nepreskúmateľne pre nedostatok dôvodov. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR pokiaľ Rada vyhodnotila predmetnú odvysielanú tematickú reláciu tak, že v tomto programe vysielateľ aplikoval inštitút skrytej reklamy, tak je potom povinnosťou Rady transparentne v dôvodoch svojho rozhodnutia uviesť, v čom konkrétne spočíva príslušný propagačný účel odvysielaných informácií.

Sama Rada konštatuje na strane 30 svojho rozhodnutia, že „V tomto prípade absentuje výskyt vyjadrení zjavne propagačného charakteru, resp. vyjadrení, ktoré by pozitívne hodnotili alebo preferovali daný film“. Rada ďalej konštatuje, že recipient bol počas počúvania vyjadrení informačného charakteru neustále konfrontovaný s danými „jinglami“ a že ich použitie v takom kvantitatívnom rozsahu zákonite ovplyvnilo vyznenie aj ostatných informácií o filme v danom programe na recipienta a že informácie, ktoré by za iných okolností bolo možné považovať za informácie spravodajského resp. publicistického charakteru pôsobili vzhľadom na ich rozsah a spôsob spracovania v predmetnom programe propagačne vo vzťahu k filmu Jánošík - Pravdivá história a teda podľa Rady plnili reklamný účel.

V danom prípade takto Radou vyhodnotený reklamný účel je podľa názoru Najvyššieho súdu SR veľmi všeobecný a nemôže právne obstať ani z hľadiska argumentácie Rady, že „pojem 'reklamný účel' resp. 'propagačný účel' nie je v zákone definovaný a teda spadá do kategórie neurčitých pojmov a že pre neurčité pojmy platí zásada, že je vo výlučnej kompetencii správneho orgánu v procese aplikácie, aby vymedzil ich obsah“.

K uvedenému názoru Rady považuje Najvyšší súd SR za potrebné uviesť, že i keď správny orgán rozhoduje na základe absolútne voľnej správnej úvahy, musí byť taktiež jeho rozhodnutie preskúmateľné a musí byť zrejmé, že z medzí a hľadísk správneho uváženia nevybočil. Aj v takýchto prípadoch musí správny orgán rešpektovať stanovené procesné postupy a elementárne právne princípy správneho rozhodovania. Nezákonnosť takéhoto rozhodovania môže spočívať okrem iného v prekročení alebo zneužití stanovených medzí správneho uváženia, alebo môže byť spôsobená porušením právnych predpisov na danú vec sa vzťahujúcich.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné, aby Najvyšší súd SR rozhodnutie Rady ako nezákonné podľa § 250q ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie.

Navrhovateľ mal vo veci úspech a preto mu Najvyšší súd SR v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. priznal i náhradu trov konania vo výške 475,93 €, tak ako ich vyčíslil právny zástupca navrhovateľa vo svojom písomnom podaní zo dňa 4. júla 2012. Najvyšší súd SR preskúmal výšku trov konania uplatnených právnym zástupcom navrhovateľa a dospel k záveru, že trovy konania vyšpecifikované v podaní zo dňa 4. júla 2012 sú v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. a preto ich priznal navrhovateľovi v plnom rozsahu, keď neúspešný správny orgán zaviazal k povinnosti ich náhrady navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.